

Neděle díkuvzdání
16. po sv. Trojici
1S3
2.10.2022

Pozdrav:

Pokoj vám všem, kteří jste v Ježíši Kristu.

Introit:

Zlomen je luk bohatýrů, ale ti, kdo klesali, jsou opásáni statečností.

Nuzného pozvedá z prachu, z kalu vytahuje ubožáka.

On střeží nohy svých věrných, ale svévolníci zajdou ve tmách.

Píseň: 172,1-7;21-23

Čtení: L19,1-10

Píseň: 246

Kázání: 1S3

Mládeneček pak Samuel přisluhoval Hospodinu při Elí, a řeč Hospodinova byla vzácná v těch dnech, aniž bývalo vidění zjevného. Jako by se nechumelilo, jako by hrůzná předpověď zániku rodu Elího a jeho pokračovatelů zatím nefungovala.

Proč Hospodin otálí, proč už nezasáhne? Vždyť znevažování Hospodina kazí, ničí nejen rodinu Elího, ale i celý Izrael. Tajemství mlčenlivého Boha nám není sděleno. Tajemství Boží komunikace s námi lidmi je tajemstvím. I když Samuel *pod dohledem Elího* koná službu, a můžeme se domnívat, že řádně, slovo Hospodinovo, ale i zjevení-vidění Hospodina ustalo.

Co v takových chvílích dělat? Jak přimět Boha, aby do této situace zasáhl? Mládeneček Samuel se rozhodl dál pokračovat ve službě Hospodinu. Jeho nezviklalo to, že Hospodin mlčí. Jeho nezviklalo mlčení Boha, který prodlévá se svým soudem. Prostě řádně a vytrvale slouží Hospodinu, aby zachovával jeho doporučení, rady a příkázání.

Mohli bychom vymýšlet různé důvody Božího prodlévání. Avšak myslím si, že není důležité vymýšlet důvod, proč Hospodin prodlévá. Máme myslet na to, co v době mlčení Hospodina my děláme, popřípadě můžeme dělat. Konáme, stejně jako Samuel, službu Pánu Hospodinu, Bohu nebes i země? Nevzdali jsme to, protože neslyšíme prorocký hlas, který by nám ukázal směr a záměry Boha s tímto světem?

Pojďme však dál. *Hospodin zavolal na Samuela. On odpověděl: „Tu jsem.“*

Je k ránu, světlo v svatyni ještě hoří. Ještě zbývá něco z noci. Ještě zbývá něco z noci Izraele, který zahaluje tma znevažování služby Hospodinu. Ještě je tma, ale svítání je nablízku. Ještě kousek zbývá, než bude vysvobozen Izrael, církev.

Samuel má uši pohotové k slyšení. Jeho spánek přeruší hlas volajícího Hospodina. Jak rozpoznat hlas Boží? Tolik hlasů zní, tolik volání, jak v tomto chaosu poznat hlas Boží?

Předně Samuela obklopuje tma, spí, tedy podle starověkých představ je nejlepší čas na Boží zjevení. Co je důležité, je rada Élího. Ten již rozmlouval s Hospodinem, ten sloužil Hospodinu, on zná ten tichý hlas, který volá. Volá nás jménem. Tento hlas totiž zná naše jméno.

Když jsem byla malá, fascinovala mě ta Samuelova pohotovost, rychlost odpovědi, který zbytečně nekupí slov, hned jedná.

Sice nejprve běží k Élímu, ale potom jen jde. Horlivost Samuelova se vytrácí. Je těžké rozeznat Boží hlas. Je těžké se na něj spolehnout, protože většinou tento hlas oznamuje děje, které se teprve naplní. Samuel se teprve učí rozpoznat Boží volání, Boží hlas. Teprve se seznámí s Hospodinem, kterému tak horlivě slouží.

Třikrát Samuel se mine s Božím voláním. Kolikrát my jsme se minuli, když na nás Bůh volal? Kolikrát my jsme nerozpoznali, co vlastně po nás Bůh chce? Kolikrát jsme třeba i slyšeli, ale nechtělo se nám do noci vstávat?

Až počtvrté, když zazní Boží volání, rozpozná Samuel Boží hlas. Bůh trpělivě volá, nedá se odradit Samuelovou natvrdlostí. Hospodin nanejvýš shovívavý a trpělivý. Na radu Élího Samuel odpovídá.

Samuel ještě Hospodina nezná. Jen věří, že je, a slouží mu s oddaností sobě vlastní, ale s živým Bohem se ještě nesetkal. Teprve, když do Samuelova života *přišel a stanul* Hospodin, Samuel – tak jako Zacheus – poznal, kdo před ním stojí.

A opět zvláštní reakce. Místo jásání, chválení a tetelení se z blízkosti Boží, Samuel je hotov k službě. *Mluv, tvůj služebník slyší.* Ano, Bože, mluv, promlouvej do našich nocí, do soumraků a nocí tohoto světa. Prosíme, Bože, mluv, abychom věděli, co činit. Mluv, Bože, a bude-li třeba, budeme konat, co ty po nás žádáš.

Jenže, co mám dělat, když se mnou Bůh nemluví, když mlčí? Nevím, ale věřím, že Bůh *přišel a stanul* v Ježíši Kristu. Volá na nás tak jako na Zachea: *pojď rychle dolů, neboť dnes musím zůstat v tvém domě.* Ano, slezme ze svých výšin, které nás oddělují od Krista a pojďme do jeho blízkosti. V jeho blízkosti rozpoznáme jeho hlas, který nás zve do Božího království.

O toto království jde. Samuel pomazal prvního krále, jak si Izrael přál. My již nemusíme hledat krále. V my jsme již krále králů poznali v Ježíši Kristu.

Pane, prosíme, dej, abychom se s tebou setkali u jednoho stolu. Prosíme, dej, abychom zaslechli tvůj hlas, kdykoli si nevíme rady. Pane, dej, abychom byli trpělivi, kdykoli se tvůj hlas ztratí v hřmotu tohoto světa.

Píseň: 258

Večeře Páně